

JENNIFER is een variant van GUENEVERE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Gaelic naam:

- 1] 'Gwen-' = 'wit', 'blank', 'schoon'; soms ook 'vruchtbaar';
- 2.1] Het tweede gedeelte wordt wel uitgelegd als 'zacht', 'glad' enz.; dan zou de volledige naam betekenen 'blankzacht', 'teerwit' enz.;
- 2.2] Een enkele keer wordt het tweede lid in verband gebracht met 'wang(en)'; de volledige naam betekent dan: 'Met blanke wangen'(?).
- 2.3] 'ever' zou op het dier kunnen duiden; het stond bij de oude Kelten in hoog aanzien.
Dus: 'Witte ever'(?). Wellicht komt het woord 'ever' voort uit de zelfde oorsprong als de naam 'Freyja', godin van de vruchtbaarheid...?

Ook Winefride kan afgeleid worden van Guenevere.

*

De ever als symbool

Bij de oude Noord-Europese volkeren, als Germanen en Kelten, was de ever een heilig dier. Het symboliseerde kracht en moed. Jonge strijders werden 'evers' genoemd, en zelfs vorsten. Goden als Wodan (of Odin), Freyr en Freyja reden erop. Hun behoorden de evers toe, vooral Freyr, godin van de oorlog en de vruchtbaarheid.

Bij de Kelten symboliseerde de kop van de ever gezondheid en bescherming tegen gevaar. Men dacht immers dat alle eigenschappen in het hoofd zetelden en van daaruit zich in het lichaam verspreidden.

Omdat het wilde zwijn zo dierbaar was aan de Germaanse godenwereld, werd het van de weeromstuit door de christenen als een symbool van de duivel gezien. Temeer, omdat vanuit de Joodse cultuur het zwijn als onrein dier bekend stond. Tot in onze dagen is 'zwijn' eerder een scheldwoord dan een compliment...

*

Winefride (ook **Winifred**) van **Holywell**, Clwyd, Wales; martelares; † **ca 650**.

Feest 3 november

Haar vader zou uit Wales afkomstig zijn geweest. Hij heette Tenyth. Haar oom was Beuno, later één van de grote heiligen uit Wales. Hij zou stichter worden van verschillende kloosters. Tenyth vroeg dan ook aan Beuno of hij zorg wilde dragen voor de opvoeding van zijn dochter. Ze bleek een goede leerling. Met als gevolg dat zij het plan opvatte om voortaan als maagd in dienst van God te leven, wat door haar ouders met vreugde werd begroet.

Sint-Beuno bouwde daarop een kerkje alsmede voor zichzelf een cel in de buurt van haar woning. Op een zondag echter, toen haar ouders en het personeel naar de kerk waren, kreeg ze onverwacht onwelkom bezoek van een jongeman van koninklijke bloede, Caradog genaamd. Hij probeerde haar te overweldigen. Winefride wist zich los te werken en vluchtte dwars door het huis door de achterdeur naar buiten in de richting van de kerk. Caradog ging achter haar aan en wist haar juist op de drempel van de kerk te pakken te krijgen.

Nu zijn er twee verschillende versies over wat Caradog op dat moment precies deed. Het ene verhaal zegt dat hij haar met zijn dolk aan haar keel verwondde. Het bloed vloeide over de grond; op die plaats opende zich de rotsbodem en er spoot een fontein van water omhoog.

Het andere verhaal zegt dat Caradog met één enkele houw van zijn zwaard Winefride het hoofd afsloeg. Haar bloed bevlekte de grond; haar hoofd rolde naar de kerkdeur toe, en water stroomde over de rotsbodem. De bezoekers in de kerk kwamen op het lawaai naar buiten gerend. Toen Sint-Beuno overzag wat er gebeurd was, nam hij het hoofd van de heilige maagd en plaatste het weer op haar romp. Door zijn gebed werden hoofd en lichaam weer met elkaar verbonden; er bleef alleen een wittige streep op haar hals achter als zichtbaar teken van wat er gebeurd was.

Vervolgens vervloekte Sint-Beuno Caradog, waarop de aarde zich opende en de jongeman verzwolg.

Tot op de dag van vandaag staat er op die plaats een kapel, waar een bron nog steed voor water zorgt. Het is een geliefd pelgrimsoord.

Zij wordt afgebeeld met een staf (teken dat ze abdis was), met de martelaarspalm, en met de (wittige) streep op haar hals.

Zij is patrones van Noord-Wales.

*

In de Germaanse cultuur is de naam Guenevere vooral beroemd geworden door de vrouw van Koning Arthur uit de Arthur-romans.